

for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.

The provisions of paragraphs 3 and 4 shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with article 7, paragraph 1, subparagraph b), or paragraph 2, subparagraph b), to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

When a State Party, pursuant to the present article, has taken a person into custody, it shall immediately notify, directly or through the Secretary-General of the United Nations, the States Parties which have established jurisdiction in accordance with article 7, paragraph 1 or 2, and, if it considers it advisable, any other interested State Parties, of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant that person's detention. The State which makes the investigation contemplated in paragraph 1 shall promptly inform the said State Parties of its findings and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 10

1. The State Party in the territory of which the alleged offender is present shall, in cases to which article 7 applies, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of the State.

2. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate, such a conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1.

gør det muligt at tilgodeose formålet med de rettigheder, der tilstås i medfør af stk. 3.

Bestemmelserne i stk. 3 og 4 er uden præjudice for den ret, som enhver kontraherende stat, der har krav på at udøve jurisdiktion i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, litra b), eller stk. 2, litra b), har til at anmode Den Internationale Røde Kors-Komité om at sætte sig i forbindelse med og besøge den formodede gerningsmand.

Når en kontraherende stat i medfør af denne artikel har taget en person i forvaring, skal den omgående direkte eller gennem De forenede Nationers generalsekretær underrette de kontraherende stater, der har straffemyndighed i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1 og 2, samt, hvis den anser det for tilrådeligt, eventuelle andre interessererde kontraherende stater om, at den pågældende person er taget i forvaring, og om de omstændigheder, der ligger til grund for den pågældende persons tilbageholdelse. Den stat, der iværksætter den i stk. 1 forudsætte efterforskning, skal omgående give meddelelse om udfaldet deraf til de pågældende kontraherende stater samt tilkendegive, hvorvidt den agter at udøve straffemyndighed.

Artikel 10

1. Den kontraherende stat, på hvis område den formodede gerningsmand befinder sig, skal i de tilfælde, hvor artikel 7 gælder, hvis staten ikke udleverer ham, uden nogen som helst undtagelse og uanset om forbrydelsen er begået på statens område eller ej, uden ugrundet ophold overgive sagen til sine kompetente myndigheder med henblik på retsforfølgning i overensstemmelse med sin egen lovgivning. Disse myndigheder skal træffe deres afgørelse efter samme retningslinjer, som i henhold til statens lovgivning anvendes ved enhver anden forbrydelse af alvorlig karakter.

2. Hvis en kontraherende stat efter sin egen lovgivning kun må udlevere eller påanden vis overgive en af sine statsborgere på den betingelse, at personen sendes tilbage til den pågældende stat for at afsone den straf, der er resultatet af retsforfølgningen, som anmodningen om udlevering eller overgivelse angår, og denne stat samt den stat, der anmoder om udlevering af personen, er enige om denne betingelse og andre betingelser, som de måtte finde passende, er en sådan betinget udlevering eller overgivelse til-